

Vladimíra Tesařová

Vladimíra Tesařová se narodila 19. února 1958 v Havlíčkově Brodě. Dnes žije v pražské městské části Zbraslav se svou rodinou. Je matkou dvou dospělých synů, milující manželkou a také paničkou svých milovaných psů.

Po celý svůj život se věnuje sklářskému řemeslu, které je jejím povoláním, ale především celoživotní vášní. Její díla lze nalézt nejen v České republice, ale i v zahraničí, například v Japonsku, USA, Belgii či Kanadě. Významná část její tvorby je spjata se Šumavou, kde Vladimíra ráda tráví svůj volný čas.

Po ukončení základní školy směřovaly její studijní kroky na kamenosochařskou průmyslovou školu. Přestože se v přijímacích zkouškách umístila velmi dobře, nebyla z důvodu nedoporučení ze základní školy přijata. Nastoupila proto na střední školu do Světlé nad Sázavou, kde se začala věnovat broušení skla, oboru, který ji nasměřoval na její profesní dráhu. Díky svým schopnostem a dovednostem jí bylo doporučeno pokračovat ve studiu téhož oboru na Umělecko-průmyslové škole sklářské v Železném Brodě, kterou úspěšně absolvovala. Práce se sklem se stala její celoživotní vášní a tomuto zaměstnání se věnuje doposud.

Vladimíra je autorkou mnoha významných sklářských děl. Mezi její nejpozoruhodnější realizace patří dílo *Noe a jeho rodina* v Bavorsku, které je zároveň jejím nejtěžším zhotoveným dílem. Největší skleněná plastika na světě, plastika svatého Jana Nepomuckého, se nachází v České republice, na mostě přes řeku Otavu v obci Čepice. K dalším významným dílům patří skleněný oltář v poutním kostele sv. Vintíře v Dobré Vodě u Hartmanic na Šumavě, skleněná socha Ježíše Krista v kapli na Hůrce či oltář Nanebevzetí Panny Marie v Domažlicích.